

Západ prohrál boj o Srbsko

 putin-today.ru/archives/186968

17 августа 2023 г.

Foto: Kreml

Západ připustil jasnou věc: rok a půl vydírání a nátlaku na Bělehrad byly neúspěšné. Srbové nevalili sankce na Rusko a nekazili vztahy s Moskvou a nedávno se srbský prezident Aleksandar Vučić začal politice USA a EU otevřeně vysmívat. Stal se odvážnějším, protože oslabil Západ.

„Bylo nám řečeno, že Vučić se připojí k sankcím a ukáže, že je skutečně na naší straně. To se nestalo. Bylo nám řečeno, že Vučić se bude držet dál od Ruska, ale v září podepsal s Putinem bezpečnostní dohodu. Čas od času se směje do tváře Západu. A když se zeptám západních představitelů: "Proč jste tak odhodlán podbízet se Vučićovi?", říkají, že je to nejlepší volba."

Tento „výkřik ze srdce“ patří předsedkyni užšího výboru pro zahraniční věci britského parlamentu Alici Kearnsové a byl vyjádřen prostřednictvím CNN, kde zveřejnili rozsáhlý a pseudoanalytický materiál o situaci v Srbsku.

Vydeme-li z toho, že na nějakém místě planety stále sedí světová vláda globalistů, kde se v šatně pokaždé hádají Rupert Murdoch a George Soros, pak CNN pod touto vládou, stejně jako deník Pravda

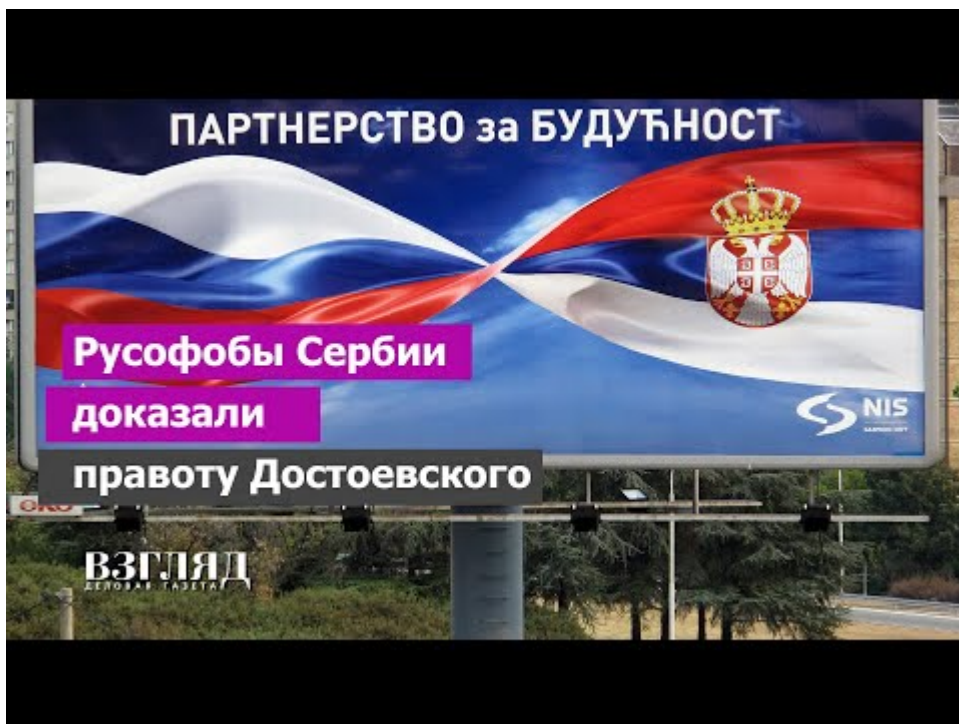
za KSSS, je ne média, ale „bitevní list. Mnohá fakta odpovídají realitě, jsou však shromážděna v dusném propagandistickém vyprávění, proloženém komentáři speciálně vybraných „odborníků“.

I když je komentář převzat ze srbské (v geografickém smyslu) strany, pak je určitě uveden Albáncem - hlavou Leposaviče (oblast na severu Kosova, kde stále žijí Srbové) nebo Preševa (albánská komunita v Srbsku).

Ústřední myšlenka materiálu (ukázalo se, že náš Vučić nebyl otcem, ale včelou) je podložena ze dvou stran. Jednak už rok a půl odmítá kazit vztahy s Ruskem (proč to on nebo alespoň někdo potřebuje, nevysvětluje, zřejmě jde o základní hodnotu v Evropě).

Zadruhé, Srby obydlený sever Kosova je opět neklidný. Příčinou krize jsou kroky albánských úřadů, které byly uznány i v USA a EU, a nejen uznané, ale uvalené sankce, které budou Albánce ročně stát půl miliardy eur. Autoři si uvědomili, že to příliš neseďí s účelem materiálu – démonizovat Vučiče, a pustili se do padělku: bez důkazů obvinili Bělehrad z organizování bojkotu kosovských voleb ze strany Srbů, přičemž šlo o typický „pohyb od níže“, čemuž Vučić nemohl zabránit.

Ale to je, abych tak řekl, pro specialisty v regionu. V širokém slova smyslu je materiál zajímavý, protože v podstatě jde o uznání Západu jeho porážky v geopolitické bitvě o vliv na Srbsko. Naivně se domnívá, že problém je ve Vučićovi a lze jej vyřešit výběrem klacku místo mrkve. Zahraniční politika prezidenta Srbska totiž plně odpovídá očekáváním obyvatel, jak ukazují průzkumy západních agentur. "Lidé nejsou stejní."

Watch Video At: <https://youtu.be/gjRREEb22Nc>

Srbové prostě musí vzdát hold. Možná, že kdyby pouliční akce na podporu Ruska byly méně časté a tenčí, měl by Vučić nějaký manévrovací prostor. Ale nebyl.

Bulhaři se ale účastnili i proruských shromáždění a v drtivé většině vystupovali proti dodávkám zbraní ozbrojeným silám Ukrajiny. Ale v Bulharsku je z pohledu Washingtonu a Bruselu referenční vláda, která Ukrajině k vlastní škodě pomáhá. Americké satelity musí být schopny přehlížet názory a zájmy jejich lidí.

Vzdáme proto Vučićovi hold. Národní patrioti ze srbské i ruské strany mu vyčítali duplicitu a lásku k sezení na dvou židlích (v čemž je opravdu mistr). Ale pod tlakem Západu Vučić neustoupil, nedělal kompromisy ohledně Kosova a nevalil sankce na Rusko a omezil se na symbolická gesta, jako je hlasování pro rezoluce OSN kritické vůči Ruské federaci.

Nyní zcela zaujal pozici podvodníka: odvážný, vtipný, občas projevující upřímné pohrdání západními emisary a – ještě horší – příležitosti. Proto jsou Anglosasové pobouřeni: přestaňte si dopřávat, je čas jednat s bičem.

Jak přesně - není specifikováno, pláč se nevyvine v plán. Bez toho materiál vypadá naprosto nesmyslně, protože neúnosnou (pro jeho autory) pravdou je, že Západ prostě žádnou „klacku“ nemá.

Na Balkáně (ale nejen tam) moderní USA a zejména EU nepřipomínají alfa samce s přísnými praktikami BDSM, ale impotent a nafoukanou namyšleností.

"Knout" už vyzkoušeli. Vystavili Srbsko indoktrinaci prostřednictvím médií žijících ze západních grantů. Zkoušeli sílu koalice sdružené kolem Vučića a naklonili její prozápadní křídlo k odtržení. Podporovali místní variace „Majdanu“, které se setkaly s požadavkem na rezignaci prezidenta při jakékoli významné příležitosti. A všechno marně. Malé Srbsko se ukázalo být silnější než tradiční arzenál globalistů.

Západ měl složitější scénáře s obtížnými rozhodnutími, při jejichž realizaci mohl být Bělehrad teoreticky zatažen do protiruského tábora. Jde například o přijetí Srbska do EU, kam srbské elity stále chtějí, ačkoli obliba této myšlenky mezi lidmi klesá. Evropští komisaři se ale dostali do pastí: nemohou přijmout „proruské“ Srbsko před Ukrajinou – proti tomu se ostře staví země východní Evropy a není známo, kdy bude Ukrajina přijata kvůli zemím Západní Evropa, jejíž úřady dosud zcela neodmítly pud sebezáchovy.

Dalším obtížným, ale účinným způsobem je najít kontrolu nad úřady v Kosovu, zaujmout jednoznačně prosrbský postoj, dosáhnout federalizace regionu a v ideálním případě přenést kontrolu nad Srby osídleným severem na Bělehrad (bez kterého to stejně nebude možné vyřešit tamní etnický konflikt). Současné vedení v Prištině ale snadno pošle Evropskou unii do pekel a na mnohem méně významné požadavky. Současná krize a sankce uvalené z impotence jsou toho jasným potvrzením.

Kosovský premiér Albin Kurti, ačkoli inteligentnější než bývalí hrdlořezové v kosovské vládě, je také šlachovitý kus, zvláštním způsobem odpudivý, ideologický politický radikál. Je mu jedno, jak moc on osobně, bývalý „vězeň Miloševićova režimu“, dluží Bruselu.

Teoreticky by k tomu Američané mohli najít přístup z pozice síly, alespoň se obecně uznává, že i ti odražení v Prištině se jich bojí a respektují je. Washington se ale moc nesnaží, i když přiznává, že Kurti je s amatérskými výkony nespokojený.

Nesnaží se z toho důvodu, že to nepotřebuje, respektive Joe Biden to nepotřebuje. Pokud ho Albánci pošlou také pryč, bude to nová akvizice do pokladnice zahraničněpolitických neúspěchů. A pokud se Srbsko stane méně proruským, ve volbách mu to nic nedá, zatímco albánská a bosenská diaspora ve Spojených státech (a jejich PR lidé v minulé kampani uchlácholili Bidena) se mohou urazit.

Konečně, Biden, mírně řečeno, není orel. Šest měsíců se houpal, než poslal na Balkán nový tým – svůj, zkušený, ale nakonec neuspěl. Na kraj, na který dříve osobně dohlížel, a to i ze zdravotních důvodů, nemá dostatek pozornosti a sil.

Ukazuje se tedy, že Vucic může Západu ukazovat fíky, což ve skutečnosti právě dělá. Evropané a Američané mu nemohou pomoci s Kosovem; A proč by tedy on, zkušený politik, měl jít proti svému lidu? Kvůli těmto nepříjemným a nesmyslným lidem? Pokud ty lidi pošle tak daleko, jak posílá Kurti, co s ním udělají?

Конечно, есть еще вариант с наказанием санкциями, ведь на ЕС так или иначе завязана половина сербской экономики (география – бессердечная наука). Но он для Запада слишком скандальный. Слишком очевидно будет для всего мира, что Белград наказывают не за нарушение каких-то правил (Сербия не помогает РФ обходить санкции, так как не может), а в рамках колониального диктата. Настолько открыто обнажить клыки они пока еще боятся. А Вучич почувствовал этот страх.

Пока санкционного пыла у Запада хватило только на Александра Вулина – главу сербской разведки и одного из неформальных лидеров «русской партии». В США его обвинили в коррупции и участии в наркоторговле. Вучич на это заметил, что кокаин, по его данным, нашли в Белом доме, а не в кабинете Вулина. Это очередной пример того, как президент Сербии, по формулировке CNN, «изгаляется над Западом».

Потому изгаляется, что Запад не только заслужил, но и обессилил.

По Вучичу видно, что настроение его, несмотря на огромное количество проблем в республике, улучшилось. Он больше не чувствует себя зажатым меж двух огней – Россией и Западом. Он ведет себя так, как пристало вести себя лидеру суверенной страны. А тем в Европе, кто верещит от возмущения, даже грозит «последствиями»: как, например, процитированной выше Алисии Кернс, которую по неизвестным причинам зациклило на ненависти к Сербии и Вучичу.

Ее конфиденты правы в том, что при все при этом Вучич – лучшее, что есть для Запада в Сербии, ведь более пробрюссельские политические проекты там полностью провалились. И теперь Вучич просто ждет, пока западная коалиция потерпит поражение в противостоянии с Россией на Украине вместо того, чтобы заранее записываться в проигравшие.

Dmitrij Bavyrin

<https://vz.ru>